

...necht' žije duch slovanský!

- editor007 | 25. června 2024

ČESKO / SLOVENSKO / EU: Duch slovanský není nostalgii, i s těmi ve světě zatoulanými, je nás 350 milionů. I ten pouhý pohled na mapu Evropy nás naplňuje hrdostí. Slované jsou národem budoucnosti... I proto ta závist, dokonce až nenávist. Proto i snaha o rozkol, či vzájemné nepřátelství. Dějiny se se slovanskými národy nikdy nemazlily, staly se cílem nájezdů cizích vetřelců, válečná kořist plnila jejich pokladnice, galerie, zámky.

V těchto dnech si připomínáme 22. červen 1941, kdy německý agresor a další státy Evropy se vydaly na východní tažení proti slovanským národům Sovětského svazu. Národy slovanské měly být zotročeny, vyvražděny, lákalo jejich přírodní bohatství, rozloha i pracovitost. Československo bylo jedno z prvních, které zažilo nástup fašismu, německou okupaci a vznik Protektorátu v březnu 1939. Začal boj o holou existenci Slovanů. Slované obstáli! Nakonec i zvítězili! Jejich vítězná cesta vedla až do Berlína. Slovanské národy nesly největší tíhu II. světové války, přinesly také největší oběti. Rusko, největší slovanský národ, za svobodu platil miliony svých padlých, umučených, popravených. Také další slovanské národy platily za svobodu svou i evropskou. Počty československých obětí jdou do statisíců....

Máme zapomenout, místo hrdosti na slavné předky, máme zase žmoulat poddanskou čepici... Vidíme tu jejich snahu vrátit duch monarchie, Protektorátu, případně čekat na novou vrchnost? Bruselským zájmem je potlačit naše slovanství, ty snahy jsou zcela zjevné, nenápadné, ale jdou krok za krokem.... Jejich cílem je zejména mladá generace, předložit jí nové idoly a naopak vymazat z paměti „nevhodné“ české osobnosti. Novodobí tvůrci dějin předkládají nám nostalgicky vylepšený obraz rakouské monarchie, císaře Františka Josefa I. a jeho doby, k tomu přidají i amerického strýčka a přes konzumní drobnosti chtějí zde nastolit jakýsi bruselský protektorát s omezenou samostatností. Figurky dostaly zelenou... Malověrní žmoulají poddanskou čepici, ze směšných figurek vyrábí hrdiny.

Jezdím pravidelně přes městečko Zbiroh, zbirožský zámek mne zdraví již z dálky. Právě zde vznikla (1912 - 1926) slavná Slovanská epopéj, dílo světově uznávaného secesního malíře Alfonse Muchy. Jeho 20 velkoplošných pláten zobrazuje slavnou historii Slovanů.... Soubor měl být dle darovacího testamentu umístěn v Praze. Doposud se tak nestalo. Nezájem? Záměr? Pokud ji chcete vidět, musíte zajet na zámek Moravský Krumlov.

Závěrem dovoluji připomenout jednu velmi nadčasovou píseň. Ta píseň v 19. století burcovala potlačené české, slovenské, polské, srbské, rusínské a další slovanské národy k odporu, k boji za svou svobodu.

„Hej Slované, ještě naše slovanská řeč žije, pokud naše věrné srdce pro náš národ bije. Žije, žije duch slovanský, bude žít na věky. Hrom a peklo, marné jsou, proti nám vaše vzteky.“

Nestydíme se říkat: „Ano jsme Slované a jsme na to hrdi“!

AUTOR: Přemysl Votava

[ZDROJ](#)